

komme med dem? Vi maa ikke faa disse Folk opgivet, saa de kan afhøres.

Jeg har altsaa konstateret Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem Hr. Stauning og de positive Kendsgerninger paa 5—6 Punkter: Punkt 1, at det ikke var sket under Ministeriet Zahle; Punkt 2, at det ikke var sket paa Valgdagen 1918; Punkt 3, at det var sket under det nuværende Ministerium paa Valgdagen den 21. September 1920. Punkt 4. Det er ogsaa godtgjort, at det var forkert, at vi havde Lastautomobiler parat paa denne Dag, og Punkt 5, det er godtgjort, at det er forkert, at Justitsministeren den 26. Oktober har haft Militæret parat. Jeg synes derfor, Sagen er tydelig og klar, og jeg er noget forbavset over, at „Social-Demokraten“, som ellers indser Nederlaget — det ser man tydeligt ved at læse Bladets Udtalelser igennem —, dog tør sige det samme som det ærede Medlem Hr. Stauning. Bladet er ellers nogenlunde parat til at trække sig tilbage, men siger dog, at Militæret den 26. Oktober var holdt i Beredskab af Justitsminister Rytter, hvilket altsaa er fuldstændig forkert. For mig staar det aldeles klart, at alle Oplysninger er til Stede. De to vigtigste Personer i denne, jeg ved ikke, om jeg skal sige: Tragedie, er den tidligere Justitsminister, det ærede Medlem Hr. Zahle, og den nuværende Justitsminister; det er os to, der har Ansvar fuldt og helt. Jeg har godkendt mit Ansvar, idet jeg tydeligt og klart har tilskrevet Finansudvalget følgende: „Det bemærkes, at saavel jeg som Ministeriet forud var bekendt med de af Politiet den 3. Februar og 8. September f. A. foretagne Henvendelser til Københavns Kommandant, ligesom man fra Københavns Politi modtog telefonisk Meddelelse om Begivenhedernes Forløb saavel under de af Militæret truffne Foranstaltninger som straks efter deres Ophør. Baade jeg og Ministeriet var ligeledes forud bekendt med, at dér den 26. Oktober f. A. blev givet Københavns Kommandant Meddelelse om, at der den Dag ingen Anledning var til Rangering“. Altsaa mit Ansvar vil jeg ikke kunne fragaa. Det er klart, at jeg har været fuldt indforstaaet med det hele. Det har den Betydning, at en Ministeriet underordnet Embedsmand, Politidirektøren i København, som altsaa havde forhandlet med mig, undertiden selv, undertiden gennem første Politinspektør, efter min Mening var berettiget til baade at sige: Jeg har handlet efter Ordre, og til at sige: Jeg har ikke handlet efter Ordre, for jeg var i Overensstemmelse med

Ministeriet. En underordnet Embedsmand, der søger til sin højeste foresatte, kan selvfølgelig i et saadant Tilfælde bruge, hvilken Vending han vil, thi det er den overordnede Embedsmand, der da har det udelukkende Ansvar. Den Skrivelse, jeg talte om før, og som jeg altsaa fik i Anledning af Forsvarskommissionens Udtalelse, lyder saaledes:

„Hosfølgende Dags Dato fra det høje Ministerium modtagne Skrivelse fra Finansudvalget, hvori der udbedes Oplysninger fra mig om, hvilke Dage der siden Krigens Udbrud og indtil nu er rettet Anmodning til Militæret om at holde sig rede til at yde Politiet Understøttelse (Rangeringer), skal jeg tjenstlig tilbagesende under Henvi- sning til min Skrivelse af Dags Dato til Justitsministeriet angaaende samme Forhold.

Der har ikke i noget Tilfælde foreligget nogen Ordre fra Justitsministeren om saadanne Rangeringer.“

Det var den samtidig fremsendte Genpart, der var af Betydning, og derfor gik vi ganske naturligt i Ministeriet ud fra, at det var fuldstændigt overflødig at fremsende Skrivelsen. Politidirektøren udtalte i Overensstemmelse med sin Anskuelse, at der havde ikke i noget Tilfælde foreligget nogen Ordre fra Justitsministeren om saadanne Rangeringer. Jeg har nærmere udviklet det i min Skrivelse, idet jeg dér har stillet Politidirektøren fuldstændig frit, om han vilde sige, at der forelaa Ordre, eller der ikke forelaa Ordre. Det maa han efter min Mening udtale sig om, som han vil. Saaledes er altsaa Situationen. Det ærede Medlem Hr. Rode skulde derfor i Stedet for at have talt om den uhyre Fornærmelse hellere have sagt: Mangler der ikke en Skrivelse her for Finansudvalget, for Justitsministeren henviser til en Korrespondance, og vi ser den ikke? Vi ansaa den i Ministeriet for overflødig, jævnfør Ministerens officielle Udtalelse, at man kan gøre ved Justitsministeren, hvad man vil, for han har været bekendt med det forefaldne baade forud og bagefter.

Jeg mener altsaa, at alle Spørgsmaal er besvaret. Jeg kan ikke se rettere. Punkt 1 gaar ud paa, hvilke Dage det drejer sig om. Det er oplyst positivt, hvilke Dage det var. Punkt 2 gaar ud paa, hvilke af disse Anmodninger der var sket paa Foranledning af Justitsministeren. Jeg har for mit Vedkommende udtalt, at jeg var fuldt ud inde i det for alle Dagenes Vedkommende, og at jeg var fuldt ud inde i det ogsaa for de Dages Vedkommende, hvor der ikke blev foretaget noget. Ogsaa dette